

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Exegesis in Euangelium Ioannis XIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

Mædi & Elamitæ, ex regione Elam sic dicti. Et qui habitant Mesopotamiam, Iudæam, qui scilicet de tribu erant Iudæ aut Benjamin. Cappadociam, Pontum & Asiam, Aegyptum & partes Libyæ, quæ est circa Cyrenen, & ad terram Romani, Iudæi quoque sic nati, & Profelyti, id est, ex alia natione, hoc est, ex Gentibus ad Iudaismum conuersi. Cretes quoque & Arabes, audiuimus eos loquentes nostris linguis magna ac mira opera Dei, puta Christi resurrectionem gloriosam, ascensionem. Circa harum autem Gentium nationum quæ aut distinctiones, aut situs terrarum præter nomina hic præteritum dum iudicauimus, quia nulla inde vobis sequitur utilitas, tamen si vos docerem quæ hæc illave regio foret. Nam cum omnia audissetis, nihil audissetis, nihil quod edificaret, reciperetis. Hoc igitur satis sit dictum, quod totum intelligatis, nempe: ex omnibus, hoc est, ex valde multis variarum linguarum nationibus viros ibi adfuisse, qui dum Apostolos audirent, suis illis, hoc est, auditorum linguis quas intelligebant, putabant locutos fuisse, puta vt Parthi Parthicam, Mædi linguam Mædorum, Mesopotamii illius populi se audire putarent linguam. Quod quomodo fieret, ignorantes suspcebant.

EXEGESIS EVANGELII IN SOLENNITATE Pentecostes, Joannis XIII.

In vltima cena quam cum discipulis suis Dominus seruauit, cum diceret hæc verba: *Adhuc modicum, & mundus me non videt: vos autem videtis* Ioan. 14. me (loquebatur autem de visione fidei, & cognitione diuinorum) quia ego *vos viuatis*, vita scilicet gratiæ & supernaturali, quæ vita mundo, id est, amatoribus & filiis huius mundi deest, nec inuenitur ab eis. In illo die (inquit) vos cognoscetis, quia ego sum in Patre meo, & vos in me & ego in vobis. Hoc erat futurum post receptionem Spiritus sancti, cuius virtute Luc. 24. induci, tantaque plenitudine charitatis confirmati fuerunt, Christoque uniti, vt ab eodem haudquaquam poterant excidere. Tunc enim cognouerunt Christum, quia eiusdem, vt ante dixi, potestatis esset cum Patre, & semper secum maneret. Vbi, inquit, aut vnde eum cognouerunt? Inde certè, quod vbi Apostoli cognouerint Christum glorificatū. continuam eius sentirent auxiliorum presentiam, viderent suos inimicos reprimi, se florere signis & virtutibus, audenterque Christo testimonium ferre, per suam prædicationem indices plures ad Christum conuertere, & inter nullas molestias sese contristari, hæc certissima diuinæ presentia erant indicia. Hæc verba audiens Iudas, non ille Ischariotes, sed Christi consobrinus ex humilitate admiratus causam, quare discipulis tantum suis se Dominus Ioan. 14. manifestaturus, non mundo, Dominum interrogauit, dicens: *Dominus, quid factum est, id est, quæ est causa, qui a manifestaturus es tuis, in nobis, & non mundo?* Christus autem causam diciturus huius manifestationis, quare discipuli discernantur à mundo, infert quod sequitur Euangelium.

Si quis diligit me, sermonem meum seruabit, & Pater meus diliget eum.

Vt ante dixi, cum Iudas Thadæus quare mundo se non esset manifestaturus,

turus, sed Apostolis tantum (quamuis non vt Iudas putabat, de Apostolis tantum Iesus loqueretur, sed de omnibus in se credentibus) respondit dilectionem esse causam, vt sequentia indicant verba, quam mundus non habens, Christum videre non potest. Dicit igitur: Si quis diligit me, sermonem meum seruat. Si quis diligit me dilectione supernaturali & infusa, quæ est charitas, sermonem meum, id est, Euangelicam eruditionem retinebit memoria, vt sciat, velit, implere quæ studeat voluntatem meam. Qui enim alium diligit, voluntatem suam illius conformat voluntati. Propterea paulo ante hæc verba presentis Euangelij dixit: *Qui habet mandata mea & seruat ea, hic est qui diligit me.*

Ioan. 14.

Opera bona damnari ab hæreticis contra præceptum Christi.

Præter. 7.
1. Iuan. 5.

Vide quam apertè loquitur Christus contra hæreticos, qui bona opera damnant aut nullius esse momenti perhibent, cum dicat eum, qui sua seruerit mandata, esse qui diligit se. Seruare autem mandata Dei, quæ bona, opera ne sint bona? Si bona, ergo sunt necessaria. Omni igitur vigilantia Dei sunt mandata obseruanda. Scriptum namque est: *Serua mandata Dei & legem quam pappillam oculi tui.* Non igitur diligamus lingua, sed opere & veritate. Et Pater meus diligit eum. Quem diligit Filius, diligit & Pater & Spiritus sanctus. Et qui diligit vnam in Trinitate personam, totam diligit beatissimam Trinitatem. De dilectione autem hic Christus loquitur prædestinatorum, quos omni tempore & semper diligit Deus, etiam dum in peccatis sunt (vult enim eis bona tam gratiæ quam gloriæ) secundum prædestinationis intuitum: quando autem conuertuntur & ipsum quoque diligunt, diligit eos, impendens eis dilectionis beneficia atque effectum.

Et ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus.

Pater & Filius qui ad nos veniant.
Augustin.

Ad nos diuinæ personæ veniunt, cum nouum in nobis operantur gratiarum facientis effectum. Veniunt ad nos, vt verbis vtat Augustini, subueniendo: venimus nos ad illas obediendo. Veniunt illuminando venimus nos intuendo. Veniunt impellendo, venimus nos cupiendo. Obserua quod licet Pater & Filius tantum nominetur, non tamen excluditur hic Spiritus sanctus, tamen, vt dixi, nulla ipsius hic mentio fiat, quia nominato Patre & Filio, necesse est etiam intelligi Spiritum sanctum. Et mansionem apud eum faciemus, id est, morabimur ac manebimus apud illum. Neque enim apud omnes manet, ad quoscunque venerit Deus. Nam vt beatus Gregorius ait, in quorundam cordibus venit, & mansionem non facit, quia per compunctionem quidem respectum Dei percipiunt, sed tentationis tempore hoc ipsum quod compuncti fuerant, obliuiscuntur: sic quæ ad perpetranda peccata redeunt, ac si hæc minimè planxissent. Ille autem verè amat, cuius mentem delectatio praua ex consensu non superat.

Gregor.

Deus vni primò ad mentem hominis veniat.

Aduertendum tamen hic est, quia ad eum qui diligit Deum & Christi sermones seruat, dicitur Deus venire, hoc non intelligi debere de primo aduentu Dei, quo ex peccatore iustificatur homo, quia hoc modo non venit ad diligentes. Nemo enim ad Deum nondum conuersus Deum diligit. Primus ergo eius aduentus, quo impium & peccatorem ad vitam suscitauit, non est venire ad diligentes, sed ad non diligentes. Nemo enim prior diligit Deum, imò nemo potest diligere Deum (quod est iustificari).

VI

nisi prius in eius mentem tota Trinitas venerit. Non ergo ad eum venit aut diligit, qui suos sermones seruat, primo scilicet aduentu, quo peccatorem in gratiam recipit, quia illo venit aduentu in hominem, antequam diligit homo, & suo aduentu facit ut diligat homo: sed quando dicit: Ad eum veniemus, hoc est intelligendum de eo in quem iam ante venit, in quo iam est, quem etiam fecit ut diligeret in illum, propterea quia iam diligit, cum Patre veniet, & mansionem faciet, hoc est, diligentem se potioribus bonis cumulabit. Sic Spiritus sanctus hodie in discipulos venisse dicitur, in quibus ante fuit, propter plurimum donorum cumulationem, quibus ante praxiti non fuerant, & nunc illis implebantur.

Qui non diligit me, sermones meos non seruat. Et sermonem quem audistis non est meus, sed eius qui misit me Patris.

Sermonem Christi seruare, est illum diligere, reuereri, meditari, non in memoria tantum tenere, sed vita ac moribus hunc exprimere: puta ut in tua vita, ut in opere tuo ac veritate, atque adeo ut re ipsa ostendas, quam profunde in cor tuum Dei intrauerit sermo, quamque menti tuæ ille tenaciter hæreat. Lutherani Dei sermonem probe seruant, ut disputent, ut citent in prædicatione, sed in vita eorum ac opere sermo Dei longè est ab eis. Nihil enim in eis ibi est Euangelicum. Et sermonem quem audistis, non est meus, id est, non est à me secundùm id, quod homo sum: sed eius qui misit me Patris, hoc est, illum à Patre meo nascendo accepi. Ostendit satis hic probationem dilectionis exhibitionem esse operum. Nam ut Gregorius ait: *Vnusquisque vestrum si requiratur an diligit Deum tota fiducia & secure mente dicit: Diligo. In ipso autem lectionis exordio audistis, quid veritas sit exhibitio operis.* *Gregor. Probatio dilectionis ut sit exhibitio operis.* *Qui dicit, quia diligo Deum & mandat a eiu non custodit, mendax est.* *Amor enim Dei nunquam est ociosus, ut Gregorius ait: Operatur enim magna si est. Quod si operari renuit, amor non est.* *Gregor.*

Hæc locutus sum vobis, apud vos manens. Paracletus autem Spiritus sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia, & suggeret vobis omnia, quæcunque dixerò vobis.

Hæc, inquit, quæ hætenus docui vos, locutus sum vobiscum corporaliter acque visibiliter vobiscum manens. Nam quod supra dixit: Ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus, non de corporali & externa, sed interna & spiritali mansionem intelligitur. Hæc locutus sum vobiscum manens, quorum nunc plenam non potestis omnium accipere cognitionem, quia ad hoc minimè estis idonei: expedit propterea vobis ut hinc recedam, & paracletum vobis mittam. Paracletus autem Spiritus sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia, scilicet quæ vobis ad salutem sunt necessaria, & ea quæ docendis per vos sunt necessaria. Et quæcunque dixerò, id est, quæcunque à vobis fieri postulauerò, quæ vel

GGG 3 modo

modo dico vel dixi, & tempore opportuno vt ita faciatis, postulauero, suggereret, id est, ad memoriam reducet vobis. Nisi enim intus sit qui doceat, frustra admonetur doctor, qui instruat foris.

Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis. Non quomodo mundus dat, ego do vobis. Non turbetur cor vestrum neque formidet.

Pacem relinquo vobis, id est vnionem & tranquillitatem animorum. Pacem meam do vobis, id est, dabo vobis. Loquitur enim de pace beatorum, quæ iam erat in Christo, cuiusmodi nemo alius hanc pacem habuit viuens super terram. Aut ita: Pacem relinquo vobis cordis abiturus ad Patrem, pacem meam quam ego iam habeo nec vnquam amitto, do, id est, dabo vobis, vos adducturus ad Patrem. Quod vt intelligerent, addit: Non quomodo mundus dat, ego do vobis, hoc est, non carnalem pacem, quæ est nullam sentire molestiam, do vobis, sed meam pacem, quæ est ex nulla temporali molestia perturbari. Illam autem pacem cælestem, quæ est nihil discordiæ in anima sentire, omnia quæ in nobis sunt, perfecte subdi Deo, plenè impleri Deo, plenè absorberi Deo, ad nihil quæ aliud extra illum moueri, in futura patria habebimus. Porro in hac vita pax pectoris est quædam tranquillitas ordinis, vt caro subiecta sit spiritui, sensualitas rationi, & ratio Deo. Idcirco anima quæ ab ægritudine passionum non est libera, non habet tranquillitatem pacis: sed de pace plus aut minus habet, quanto se didicerit mortificare ac vincere. Non turbetur cor vestrum neque formidet à perturbationibus mundi, aduersitatibusquæ vobis occurrentibus.

Audistis, quia ego dixi vobis: Vado & venio ad vos. Si diligeretis me, gauderetis vtique, quia vado ad Patrem, quia Pater maior me est. Et nunc dixi vobis priusquam fiat, vt cum factum fuerit credatis.

Audistis ex me ante hac sæpius, quia vado & venio: abiens quidem hinc, nec tamen vos relinquens. Vado igitur per passionem à vobis ex hoc mundo, vt non appaream vobis deinceps in hac mortali ac visibili specie, & venio ad vos. Non ita tamen vado, vt vos relinquam omnino, & visitatione mea vos destituam, sed inuisam vos sæpius. Si diligeretis me amore veræ amicitie, perfecte & spirituali, gauderetis vtique, id est, gratularem mihi propter glorificationem corporis mei, quia vado ad Patrem, vnde iuxta humanitatem nouo modo gaudebo per ascensionem & sessionem meam ad dexteram Patris: quia Pater maior me est, non quatenus diuinitatem, sed quantum humanitatem meam atinet. Et nunc dixi vobis, priusquam fiat, quod mihi futurum scio in passione & resurrectione: vt cum factum fuerit, credatis. Non ea tantum quæ videtis, credatis facta, sed per hæc quæ prædixi vobis futura, & postea videbitis impleta, credatis me veracem, Christum & Dei Filium.

Iam non multa loquar vobiscum. Venit enim princeps huius mundi & in me non habet quicquam.

Erit

Pax mundi
quæ sit.Pax cælestis
quæ.Pax pectoris
quæ sit.

VI

Estis tristes, estis perturbati, & propterea inepti ad retinendum: idcirco iam non multa loquar vobiscum: tempus enim non finit ut diu loquar. Si quidem non longè abest ut rapiar à vobis ad mortem. Venit enim princeps mundi huius, non creator aut factor, sed hominum mundanorum ac prauorum dominator, instigator & rector. Ipse enim, quomodo scriptum est, rex est super omnes filios superbiæ. Venerat autem diabolus, Christo hoc loquente, ad cor Iudæ, ut traderet Christum, ad Iudæos quoque ut illum occiderent. Volunt quoque nonnulli Christum ubi in deserto tentatus vicit diabolum, etiam postea non vsque quaque caruisse tentatione diaboli, quin postea quoque an Christus foret, diabolus illum tentauerit, præsertim cum de illo scriptum legatur: Et consummata omni tentatione diabolus recessit ab eo ad tempus, Sed in me non habet quicquam, utpote peccatum nullum in me inueniens. Non ergo moriar propter peccatum, cui debetur mors, nec quasi ex debito mortis.

Princeps huius mundi ut dicitur sit diabolus. Iob 41. Lucæ 22. Ioan. 13. Math. 4.

Lucæ 4.

Sed ut cognoscat mundus, quia diligo Patrem. Et sicut mādātum dedit mihi Pater, sic facio.

Non, inquam, moriar, ut qui sententiam in se habet mortis à Deo propter præuaricationem hominis latam. Nihil enim in me prorsus habet inimicus. Quapropter nemo etiam tollit animam meam, sed ego vltro ponam eam in mortem. Quare igitur morieris? Ideo ego moriar, & hoc inde sequitur, ut agnoscat mundus, quia diligo Patrem: & hoc adeo ut ex eius dilectione, & pro eius voluntate me ipsum dem in mortem, quo illi obediens inueniar. Hoc est, ut sicut mādātum dedit mihi Pater, sic facio. Obserua autem hic in præsentī Euangelio, tria potissimum promitti, quæ Dei maximè desiderant serui. Primum est Dei amor, quem nobis promittit, cum Spiritum promittit sanctum, qui est amor Patris & Filij. Qui enim Spiritum sanctum recipit quomodo non simul Dei recipiet amorem?

Ioan. 10.

Tria in hoc euangelio promitti necesse est omnia.

Ad Spiritus sancti receptionem necessaria quæ.

Gregor.

Tria quæ odit Spiritus sanctus.

Sapient.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

II.

Ut verò Spiritum sanctum recipiamus, primo necesse est, ut habitacionem ei exhibeamus mundam ac sanctam. Quid enim faciemus minus Deo, quam quod homini solemus potentè facere? Magnò enim aliquo ad nos veniente homine mortali, mundamus ante eius ingressum domum, & inde quicquid illum posset offendere, eijcimus, quicquid foedum apparet, regendo ornamus. Tergat igitur sordes prauī operis, qui Deo præparat domum mentis. Sunt autem tria quæ odit Spiritus sanctus, quæ operæprecium est ubi in nobis si Spiritum sanctum desideramus, non inueniantur. Primum est duplicitas, dolus ac simulatio, quæ in vnum tendunt. Ibi enim dicit veritas, ubi aliqua harum est pestium. Scriptū enim est: Spiritus sanctus disciplina effugiet fictum. Secundo, odit carnalitatē cum suis omnibus obsecrationibus. Non enim nisi munditiā flagitat. Et propterea sequitur: Et auferet se à cogitationibus, quæ sunt sine intellectu. Si à cogitationibus recedit oculos, quomodo habitabit cum immundis? Mundum igitur & sanctum ei faciamus locum oportet. Tertium est quod detestatur, peccatum, sicut scriptum est: In maleuolam animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccati. Et iterum: Spiritus sanctus corripitur, id est, expelletur à superuacua mente iniquitate. Secundo, ad Spiritus sancti receptionem necessaria est, pro-

GGG 4. fun.

- Eccl. 1. fundissima humiliatio. Hac enim sola honoratur. Vnde scriptum est: *Magna potentia Dei solus & ab humilibus honoratur*. Et alibi: *Super quem requiescet spiritus meus, n. si super humilem & quietum, & tremens sermones meos?* Quamobrem non incongrue Psalmista dicit: *Qui emittis fontes in conuallibus*, hoc est, fluentia gratiarum in cordibus emittis humilium. Inde etiam hoc intelligitur: *Spiritus Domini ferebatur super aquas*, id est, super corda mollia ac manucta. Contra verò principi huius mundi diabolo antiquo serpenti dictum est: *Super terram gradieris*, id est, in hominibus terrenis atque rebus caducis tantum deditis requiesces, qui cibi tui erunt, quia terram comedes. Superbos quoque inhabitat quam libenter, quandoquidem rex est super omnes filios superbiæ. Idcirco vocatur à Paulo princeps aeris huius. Omnes enim superbi nihil sunt, sed tantum vt vter vento ac aere inflati sunt. Tertio ad receptionem Spiritus sancti necessaria est pax & tranquillitas mentis. Siquidem *in pace factus est locus eius*. Secundum quod Dei seruis desideratum hic promittit, est quod Dei amor in illis maneat, quam dicit: Et mansionem apud eum faciemus. Queris fortasse, quomodo Dei seruabis amorem? Vide quomodo ignis naturalis seruatur, ne extinguatur, pari modo tibi ignem Spiritus sancti conseruari necesse est. Nam ignis materialis primo conseruatur absconditus atque obuolutus cinere. Hoc modo amor Dei, seu ignis Spiritus sancti, mortis memoria & compunctionis exercitijs est abscondendus. Decet enim amantem feruido amore interdum redire ad sui cognitionem ad meditantiam suæ conditionis vilitatem, ingratitudinem & mortalitatem: quo alio iterum tempore in sublime feruentiores amoris flammam emittat. Secundo, seruatur & nutritur per lignorum appositionem. Hoc modo Dei amor in nobis nutritur per bonorum operum multiplicationem. Hac enim opera bona dico, quæ ex charitate generantur, quæ amoris diuini flamma accendit. Quæ quanto sunt frequentata & plura tanto Dei amor magis ignescit. Tertio ignis seruatur excitatur, renouaturque per flatum. Pari modo ignis, id est, feruor diuini amoris duobus modis sufflatur, atque ad maiorem incendij vim excitatur. Primo per desideria sancta. Desideria enim sancta atque continua nihil aliud sunt amori, quam follis igni. Vnde Ecclesiastes: *Si sufflaueris, quasi ignis ardebit*. Secundo, inflammatur hic ignis, crescitque per Christi insufflationem, hoc est per copiosorem collationem amoris sui. De hac insufflatione legimus in die Paschæ, quod foribus clausis ad discipulos intrauerit, atque eis insufflauerit, & dixerit: *Accipite Spiritum sanctum*. Tertium est quod Dei serui vehementer desiderant, scire scilicet, an Dei habeant amorem, hoc est, an sint in Dei gratia, aut statu salutis. Quod cum nemini scire possibile sit, sed absconditum cunctis atque incertum, hic tamen signum dat, quo facilius fieri potest coniectura, maiorque spes haberi, Dei nos habere amorem, si hoc in nobis inuenerimus signum. Dicit enim Dominus: *Si quis diligit me sermonem meum seruabit*. Quod vnusquisque in se an inueniat, discutiat se. Quia si non inuenerit, certus potest esse se Dei non habere amorem, quamuis incertus maneat, tamen inuenerit, consolationem tamen spiritus hanc habet, se esse in Dei amore. Sunt tamen alia quoque signa presentie Spiritus sancti, si recolere volumus, quibus speciebus super Christum appa-

III.
Psalm. 77.

Amor Dei
quomodo
conseruandus sit.

Opera quæ
nam dicenda
sunt bona.

Eccl. 11.

Ioan. 20.

Ioan. 14.

Tres species
in quibus ap-

part
fand
in fe
mar
Secu
ctus
rens
est
fe
hon
rum
vific
sed
Ame

A
geni
quan
nostr
non
mire
Spiri
dit.
culi f
det &
que co
mne
mi su
tim in
tum E
nis fr
magn
to dig
parat
vbi ei
sus ip
ter ex
pace,
anim
tem d

VI

paruerit Spiritus sanctus. Prima est species nubis lucidæ, in qua Spiritus sanctus se manifestauit super Iesum in eius transfiguratione. Nubes autem in se continet aquæ guttas stillantes. Quo significatur compunctio, lachrymarumque vel pro peccatis, vel ex amore Dei profluuium & distillatio. Secunda est species columbæ super Christo baptizato, in qua Spiritus sanctus apparuit: qua significatur innocentia ac simplicitas, dolo ac felle carens, viuientis in iustitia, æquitate ac charitate ad omnes homines. Tertia est species ignis, in qua hodie super discipulos apparuit. Qua significatur feruida supernorum appetitio (ignis enim semper tendit sursum) quæ in homine esse non potest, nisi simul ibi quoque sit temporalium mundanarumque rerum contemptus. Dominus noster Iesus Christus sua nos gratia visitet, nobiscum maneat, nosque in sua charitate non solum roborer, sed & confirmet. Qui cum Patre & Spiritu sancto est benedictus in secula, Amen.

paruerit Spiritus sanctus mystice quod.

I.

Matth. 17.

Marc. 9.

Lucæ 9.

II.

Matth. 3.

Marc. 1.

Ioan. 1.

III.

Actor. 2.

SERMO DE EADEM DOMINICA.

Cuiusmodi debet esse preparatio, cuiusmodi hospitium quod dignetur Spiritus sanctus.

Accipietis virtutem Spiritus sancti, superuenientis in vos. Actor. I. Sublimia atque acuta de Spiritu sancto inuestigare aut loqui, vobis quidem (vt reor) generaret audiendi fastidium, meum verò etiam excederet ingenium. Hoc magis nostri debet esse studij, Spiritum sanctum recipere, quam subtiliter de eo disputare. Ad quod cum etiam non fuerit necessario nostra impendenda instructio, non inutiliter tamen fit exhortatio. Itaque non docentis, sed cohortantis partes acturi, auscultemus quid nobis promittatur. *Accipietis virtutem Spiritus sancti superuenientis in vos.* Promissum Spiritum sanctum charissimi, in discipulorum corda hodie Dominus infudit. Et quod olim discipulis, hoc quotidie vsque ad consummationem seculi facit credentibus. Proinde, quisquis sanctum desiderat Spiritum, mundet & paret ei habitaculum: quandoquidem sic amat Spiritus mundus atque cor mundum: cuius delitiæ sunt esse cum filijs hominum. Expellat omnne peccatum, & quicquid illi nouerit displicere abijciat. Colligat animi sui vires omnes, & cogitationes curasque rerum mundanarum, præsertim inutilium abigat, purificet affectus, & se quanto potuerit studio, gratum Domino hospitium exhibere contendat. Potest autem dignè parationis similitudo accipi ab his, quæ videmus circa terreni alicuius hospitis magni susceptionem fieri, qui quanto est potentior, quanto nobilior, quanto dignior, tanto maiori cura, tantoque nobilius, mundius, ac speciosius ei paratur hospitium. Placet Domino terreno, illucque libenter diuertit vbi eius aduentus vehementer desideratur, vbi inuitatur crebrius, vbi accessus ipsius vigilanter obseruatur, vbi occurrentibus multis passim hilariter excipitur, vbi denique monitis eius obtemperatur: & postremo vbi in pace, tranquillitate ac reuerentia magna susceptus colitur. Expedit tibi o anima, quæ sponsa vis esse Dei, vt talem sponsum hospitem ad te venientem dignè suscipias, eius aduentum seruentibus suspirijs desideres, crebris

Actor. 1. 2.

Spiritus sanctus quid in nobis potissimum amet. Prou. 2.

Spiritus sancti aduentum desiderant quomodo se prepararet.

HHH auncijs